لیکوال رفیع الله علی حیدر وردګ

د وردګـــو مـــینـــه نـــاول

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نـــــوم.	د وردګو مینه(ناول)
لیـکـــــــوال.	رفیع الله علی حیدر (وردګ)
ډیـــــــــزاین.	محمد کریم (فیضی)
د چاپ کـــــال.	۱۴۰۲/۲/۳
د لیکوال اول شمیره.	۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰
د لیکوال دوهم شمیره.	۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲
بریښنالیک.	Karimullahfaizi3@gmail.com

که چیری تاسی غواړی خپل کتابونه ته ډیزاین ورکړی

نو له موږ سره په تماس کی شی.... ۰۷۸۶۷۸۸۴۰۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبری!

ګرانو او محترمو لوستونکو په دی هیله چی روغ او جوړ به یاست

دادی یوځل می بیا ستاسو قدرمندو حضور ته می یو ښکلی او بند نه ډک ناول وړاندی کوم په دی هیله چی ستاسو د خوښی وړ وګرځی

ستاسو کشر ورور رفیع الله علي حیدر (وردګ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ دی وي!

زما ګرانی مینی ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دخور واده وو .

ترمامې خور مشره وه.

دهغې واده وو .

زه ماشوم وم په دې نه پوهيدم چې داڅه کيسه ده.

خو چې زما خور يې موټر ته پورته کړه.

ما ورپسې وژړل خور مې هم ژړل .

اخير يې زه هم موټر کې ورسره سپور ګړم.

ډير مزل مو وکړو اخير ورسيدو تقريباً اووه کلن به وم.

خور سره مې يوه شپه وکړه .

نو پلار مې راغې زه يې راوستم کورته .

ماورته ويل پلارجانه خور نه بوځو.

پلار مې ويل نا ګرانه دهغې همدا کور دي .

ما ويل پلار جانه مخکې خويې دا کور نه وو.

پلار مې ويل نور بس خو اوس يې همدا کور دي.

راغللو کور ته .

زه مې دمور سره دومره نه وم عادت لکه دخورسره چې عادت وم.

دماشومتوب دوره وه.

ما هم ډير پسې ژړل .

مور به مې ماته هر شي راکول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت تیریده .

بیا دمور په مینه هم پوه شوم.

تر ما مشره بله خور مې هم وه.

او بله تر ما کشره وه.

وخت تیریده زه هم لوی شوم.

زه به هر وخت دخور کره ورتللم .

شپه به مې کوله بیا به بیا راتلم .

چې راتلم به خور به مې میوه راکړه .

هغه به مې په لاره تر دې ځایه ختمه کړه.

بله ورځ بیا دخور کره لاړم ښه ساعت مې ورسره تیر شوو.

ډیری شپی مې ورسره وکړی .

ځکه دهغې خاوند په ایران کې وو.

ماورته دژمې لپاره بوتی کړلو.

دې وخت کې زما عمر 13کاله وو.

زما دخور دخاوند دوې خورانې وی .

څلور یې وروران وو هغه ټول تړې بېل وو ځان ته یې کورونه وو.

مور او پلار یې هم ژوندی وو.

زما دخور دخاوند یوه خور واده وه.

او بله به یې تر ما لږ کشره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دخور خاوند حکمت نومیده.

دحکمت ورووان هم په ایران کې وو.

یوازی پوډا مور او پلار او وړه خور یې کور کې وو.

زه او هغه وړه زما دخور دخاوند خور به سهار وختې تللو غره ته .

مابه بوټی وهلو هغې به ټولولو .

دهغې جنۍ نوم شازیه وو.

تر غرمې به مو بوټی وهلو بیا به مو دغره څخه راکوز ولو.

دغره څخه بیا به مو راوړلو کورته .

زه او شازیه به ناوخته راتلو کور کې به دوی ډوډی خوړلی وه.

ما او شازیې به تنها خوړله.

زما خور به راته ناسته وه .

ډوډی به مو چې وخوړه ما به لمونځ وکړو.

خو شازیه تر اوسه پر لمانځه نه وه ولاړه.

ما په لمونځ وکړو زما یو موبایل وو په 1000افغانی مې پلار راته اخیستې وو.

په هغه کې به مو په بادامو چکه ډیر خلک ورته لډو وایې هغه کوله.

دشازیې دغو دبادامو باغ وو .

مابه له شازیې بازی ګټله .

ډیر واری مې تری وګټله .

خو اخیر مې وسره په نیم نیم کیلو بادامو بازی شروع کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما سره ټول نیم کیلو بادام وو .

خو دا وار رانه شازیې بازی وګټله.

زه یې له بادامو خلاص کړم .

ماورته ویل.

راځه بیا بازی وکړو.

خو شازیې بازی نکوله .

او زه یې له بادامو خلاص کړم.

اوس خو به نو خود راسره بازی نکوی.

ما بادام دلاسه ورکړل.

بوټی مو هم پوره کړو.

سبا راتلم شازیې ته مې ډیری زاری وکړی چې راځه چکه وکړو.

خو نې منله.

سبا مې حرکت وکړو.

خور مې په دسمال کې چیشی راکړل.

ویل دا به مور او پلارجان ته ورکړی.

نو را روان شوم.

چې لږ مزل مې وکړونو مې صبر ونشوو.

دسمال مې خلاص کړو ګورم چې بادام دی.

نو ما خو خپله برخه په بازی کې بایللی وو.

نومې دا بادام ټول مات کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ومې خوړل.

کور ته راغلم کورنۍ غړو راسره ستړی مشې وکړی.

لاړم بیرون ته.

دملګرو سره مې هم ولیدل.

هغوی دا څنګه چاغ شوی یې.

ما داسې به نه وی.

هغوی ویل همداسی ده.

مابنام راغلم کورته.

چې خور مې زنګ وکړو .

ویل حسیب در ورسیدو.

پلار مې ورته ویل هوو هغه د وخته راغلی.

خور مې ورته ویل چې بادام مې ورکړی وو هغه یې در ورسول که خوړلی یې دی.

ده خو خپله برخه په بازی کې وبایلله .

پلار مې ورته ویل نا نا ولاکه یې هیڅ هم راوړی وی.

خور مې ویل چې ما خو بادام ورکړل خو ده یې کار وخلاص کړی.

پلار مې ویل چې توده زه به یې خوښ شم.

زه ډیر وار خطا شوم.

ماویل هوس چیرته ځی شپه هم ده.

مو بایل کې خبری بندی شوی کټ یې کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دموبایل قپبل یې را واخیست.

ویل ولې خلک شی درکړی ته یې داسی کوی.

سبا به خلک لوی امانت درکوی.

ته به یې داسی کوی.

خو ښه سم یې ووهلم.

ښی توبې یې راباندی وایستی.

خور ته مې زیاته غوصه راتله.

سهار شوو لاړم مکتب ته.

هلته استاذ ویل چیری وی.

ما ورته کیسه وکړه.

ویل ښه سمه ده.

درس مو وویلا داسی تنګ شوم مکتب کې.

نو مې له دپوال راتوپ کړل.

په تفریح کې راغلم کورته.

کورته چې راغلم.

ښه وو پلار مې چرته تللی وو.

کتابونه مې له مور څخه پټ کیښودل.

زه لاړم بیرون ته.

دملګرو سره مې خاورو کې ساعتری کول.

دغرمې وخت شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لاړم کورته .

مور مې ویل مکتب ته تللی وی.

ماویل هوو تللی وم.

ویل نو داکالی او مخ او لاس دا ولی داسی په خاورو ککړ دی.

ما ویل موری پښه مې وښیې دا ولویدم .

مور مې ویل نه لویدلی خو نه یې رښتیا ووایه.

ما ورته رښتیا وویل نو یې راپسی رامنډه کړه .

ماهم بیرون ته منډه کړه.

ویل لاړ شه ډوډی به چرته خوری.

نن خو ډوډی نشې رانه خوړلی .

نیم ساعت وخت تیر شوو.

مور مې راباندی غږ وکړو.

ویل راشه کالی دی بدل کړه ډوډی هم وخوره.

ما ویل نه درځم ته مې وهی .

ویل نه دی وهم راشه .

زه هم ورغللم .

خو چې ورغللم هیڅ یې راته ونه ویل.

کالی یې رابدل کړل ډوډی یې راکړه.

زه زیات خوشاله شوم.

خور مې زنګ وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل نن راشه زه درسره درځم.

زه هم ورغللم یوه بجه به وه.

چې په بایسکیل روان شوم.

له یوې څخه 49دقیقی تیری وی چې ورسیدم.

خور سره مې سترې مشی ونکړی.

چې څنګه مې بایسکیل ودراوو نو لاړم بیرون ته غږ یې راباندی وکړو دلته راشه چرته ځې .

زه ورغللم ویل ولی سړی خو یوارسترې مشی کوی.

شپه مې وکړه.

شازیې ته مې ویل .

راځه بازی یا چکه وکړو.

هغې ویل راځه.

ما ویل په بادامو یې کوو.

هغې ویل نو ستا سره بادام کله شته.

زما سره 100افغانۍ وی.

ماویل زه روپۍ درکوم ته بادام.

ویل سمه ده .

بازی مو شروع کړه.

خو ما وګټله.

هغې ویل راځه بیا یې وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ما وګټله.

خو دهغې بادام خلاص شول.

خور مې راته ویل ورکړه نیم ورکړه نیم یې ستا.

ماویل ولې یې ورکړم ما تری ګټلی دی.

خور مې مجبوره کړم .

نیم مې ورکړل.

وخت تیریده .

شازیه هم پیغله شوه.

شایسته پیغله تري جوړه شوه.

زه هم ځواني موسم کې وم.

دخور کره به چې لاړم شازیې صرف ستړی مشی کولې نو به بیرته تلله.

زه هم وربانډی مین شوم ځکه ډیره شایسته او اخلاقی انجلۍ وه.

لیدل یې ماته ډیر مهم وو.

خو چې هروخت به تللم خور کره نو ما به ورسره لیدل.

اوس مشکیل داوو چې څنګه یې پوهه کړم چې زه دربانډی مین یم.

او پلار یې دومره غټ پښتون ځان ته ویلو او ډیر بد سړی وو.

چې خپله خبر یې منله دبل چا یې نه منله .

اوس نو زړه مین شوو دا هرڅه په کیسه کې نه وم .

نو زه هر وخت تللم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې جنۍ ته مې اظهار دمینی وکړو.

خو داسی شوم لکه بیخی یې تثور نشم کړای.

پرما دا بیخی زیات دمشکیل ځای وو چې ماورته اظهار وکړو.

خو هغې وخندل.

نو زه هم لږ سم شوم.

هغې ویل هغه ماشومتوب دی په یاد دی.

چې بادام دی رانه په بازی کې وګټل بیا دی نه راکول.

ماویل هغه ماشومتوب دی هغه وخت بیا نه رائی.

بیایې وخندل بنا ته به داسی وکړی چې زمونږ باغ هم پلار له منځه یوړلو .

دبادامو پر ځای یې منی کښودی.

ته به زما دبادامو لس چنده راوړی بیا به زه هم مور ته ووایم چې دا هلک زما خوښ دی.

ماویل سمه ده .

لاړم بادام مې واخیستل.

لاړم چې خور مې ولیدم نو بادام مې ترشاه ونیول .

خوښه وو خور مې ویل راځه کوتی ته چای تیار دی .

ما بادام په دروازه کې د وښو لاندی کیښودل .

چای مې وڅښو.

شازیه هم راغله زما خور په ګوړه پسی لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ما شازیې ته ویل ورشه د وښو لاندی بادام دی هغه واخله.

هغې وخندل او لاړه .

وخت تیریده.

بله ورځ بیا ورغللم مخکی به دساعتری لپاره ورتلم.

اوس خو پری مین شوی وم .

ورسره و مې لیدل.

ورته ومې ویل ګرانی مور ته دې وویل.

هغې ویل هوو خو زما مور زما دپلار څخه ډاریګی.

او دا خبر نشی ورته کړلی.

نو دا به څنګه کړو .

هغه هم زیاته خفه شوه.

ماویل مه خفه کیږه.

تقدیر چې څنګه وی هغسې کیږی.

هغې ویل سمه ده.

خو ډیر مه راځه چې پلار به مې شک وکړی .

بیا به زما سره ونشی لیدلی.

ما ویل سمه ده خو زړه ظالم مې نه پریږی.

هغې ویل زه هم داسی یم خو څنګه وکړم.

ما ویل لیک او لوست دې زده دی.

ویل کم کم مې زده دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل ډیر ښه .

موبایل مې ورکړو.

مسیج مې ور وښودا.

بیا به مې مسیج ورسره خبری کولی.

خو داسی لیک یې رالیکلو چې بیخی زیات خراب سم نه پری پوهیدم.

وخت تیریده.

دهغې هم مسیج زده شوو.

اوس یې نو سم مسیج کولو.

هر مابنام به مو مسیج کولو .

وخت تیریده.

ما هم مکتب پریښودو.

ځکه له اوله مې ورسره مینه نه وه.

نو شازیې مور خبره وه.

او پلار یې نه وو خبر .

او پلار یې ډیر بد سړی وو.

وخت تیریده.

هر وخت مې ورسره لیدل.

خو ډیر وخت لپاره مې نشوو ورسره لیدلای.

ورځ تر بلې مو مینه زیاتیده.

اوس غم دا وو چې ما کور کې نشوو کولی چې ورته ووایم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دهغې پلار مزاحم وو.

وخت تیریده .

زه په مینه کې داسی لېونې شوم.

چې هیڅ ډار مې نه وو.

صرف دیدن کول مې هدف وو.

بله ورځ بیا لاړم د خور کره مې.

دشازیې پلار ویل شازیه مریضه ده.

ته راځه زه به درسره لاړ شم ته موټر راسره بوځه.

ماویل سمه ده.

دشازیې مور دموټر کلی راوړی.

زما موټر سم زده هم نه وو.

خوبیا مې هم چلاند کړو روان شوو.

روغتون ته.

شازیه یې بستر کړه.

زه هم هلته پاتی شوم.

داکتر ویل چې دا ډیر تشویش کوی.

دا که دا رقم تشویش کوی نو شاید نارغی یې لویه شی.

دوا یې ورکړه .

بیرته راغلو کورته .

زه هم راغلم خپل کور ته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مابنام مې ورته مسیج وکړو.

سلام ګرانې ښه یې.

هغې ویل علیکم سلام الحمدلله اوس ښه یم.

ماویل داکتر ویل چې دا تشویش کوی.

ته دځه لپاره تشویش کوی .

ویل نکوم زه خو بیخی تشویش نکوم.

ماویل نه ګرانې ته ماته ووایه.

کوم مشکیل دی.

شازیې ویل ګرانه ته پوهیګی چې زما پلار ډیر غوصه ناک دی.

که چیری زما او ستا واده ونشی .

دا ژوند به ځنګه تیروم .

ماویل هیڅ په کیسه کې مه کیږه تقدیر کې چې ځنګه لیکل شوی وی هغه به کیږی.

هغې ویل سمه ده ګرانه.

مین دربانډی زه یم شازیې

ترما،ته، زیاته ، خفه یې چې دا ولی

نه ګرانه تر تا زیاته میئنه زه پر تا یم

یادیګی مې جانانه په ربښتیا

ماشاءالله ته خو شاعره هم یې.

هوو ګرانه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاپه فم کې هر سړی شاعر کیږی.

نه ګراني داسی به نه وی ستا سره زما غم کله شته.

هغې ویل ته داسی خبری مکوه

ماویل سمه ده ګراني.

دا ستا جدایې سخته شازیې

تبا به شم که ته دبل چا شوی

شازیې شعر راغی

تر څو چې یم ژوندی ګرانه جانانه

تر هغې دې په نوم کړم زندګې

ماشاءالله شازیې نوره شاعره کیږی هم .

هغې ویل هوو شاعره به شم خو چې ستا به شم کنه.

دې خبری زما په زړه کې لکه دغشي داسی کذار وکړو.

موبایل مې پر سینه کیښودا.

سترګې مې پټی کړی .

چی جدایې مې احساس کړه دټول عمر تو زیات خفه شوم په ژړا شوم.

مسیج ګورم چې لیکلی وو ولی ورک شوی ګرانه جواب راکړه چې شپه لنډه شی.

نه یم ورک ګرانی هسی ستایوی خبری زیات خفه کړم.

ولی ولی ګرانه کومی خبری خفه کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شازیې تا چې ویل چې شاعره خو شوم چې ستا به شم کنه.

کړمــه خودکشی جـانـانـه ستا که زه نشومه

کړمه زه دعا جانانه إن شاء الله چې ستا به شم

ماشاءالله ګرانی سمه ده شاعره شوی

شاعری مې ستا دغم سره شروع کړه.

ګرانه وګوره غمو دې کړم شاعره

ما ورته شعر ولیکلو

ته خو زما غمو شاعره کړی قربانه

زه خو ستا غمو جنون کړم محترمې

زما شعر ته یې دزړه واله ستکر ورکړو.

ماورته مسیج ولیکو اوس لپاره ښه وخت بیا به ګف کوو ګرانې.

سمه ده ګرانه ښه شپه ولری.

موبایل مې خاموش کړو.

ناست وم دشپی یوه بجه او لس دقیقی بالا وی.

خوب نه راتلو لږ وخت تیر شوو.

بیا مې موبایل راواخیست .

شازیې ته مې مسیج وکړو.

خو نمبر یې خاموش وو.

شعر مې ورته ولیکو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بې غمه او بې درده شوی ویده

زه دې کړمه لېونی شوګیری کړم محترمې

نو دا کیسه روانه وه.

هر مابنام به مو مسیج کې شعرونه یو بل ته لیږل.

وخت تیریده.

بله ورځ یې مسیج کړی وو لیکلی یې وو.

ګرانه پلار مې د بل چا سره واده کولو.

خو بنه وو چې دپلار مې هلک خوښ نشوو.

ته دې مور او پلار راولیږه .

ما ویل سمه ده .

مامې مورته وویل .

مور مې ویل سمه ده.

سبا مې مور اوپلار ورغلل.

خو دهغې جنۍ پلار ډیر ضدی وو.

ورته ویلی وو چې دانکیږی.

مور او پلار مې راغلل .

مور مې ویل چې زویا دارقم خبره یې وکړه.

زما زیات فکر خراب شوو.

یوه میاشت وخت تیر شوو.

بیا مې مور اوپلار ورغلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دهغې جنۍ پلار ورته ویلی وو.

چې زه مې لور داسی کور کې نه ورکوم چې غریبان وی.

زما پلار هم ورته ویلی وو چې زه دا رقم انجلۍ زوی ته دسره کړم نه.

خو ښی تریخی خبری یو بل ته کړی وی.

ما هغې ته مسج وکړو.

ګرانی دا مشکیل خو داسی لوی شوو زما او ستا دټول عمر بیلتون شوو.

نه ګرانه داسی مه وایه زما او ستا مینه پاکه ده.

شازیې ماته ویل راشه دواړه دې وطن څخه لاړ شو.

ماویل نه ګرانی زما پلار او مور بل زوی نلری هغه یوازی نشم پریښودلی.

ویل ښا نو ما یوازی پریښودی شی.

نه ګرانی خو څه وکړم .

بس نو په همدی څای اړیکه پرې شوه.

مسیج مې ورته کولو خو موبایل خاموش شوو.

یوه میاشت وخت به تیر شوی وو.

اوس نو زه ورټللای هم نشوای .

بله ورځ مې خور زموږ کره راغلی وه.

هغې ماته ویل وروره شازیه یې پلتر زیات ووهله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هغه ډیره هوښیاره وه چې ستا دنمبر سره یې نوم نه وو لیکلی او تر اخیره یې اقرار ونکړو.

پلار یې ورته ویل چې دا څوک وو.

خو دې تر اخیره هم ونه ویل اخیر بی هوشه شوه.

نو زه هم بې هوشه شوی وم چې خور به مې نور څه ویل.

وخت تیریده .

دا جنۍ یې واده کړه په داسی کور کې واده کړه.

چې ډیر دولتمن وو.

ډیره دنیا یې لرله .

خو خیر دغم شپی او ورځی تیریدلی.

دجنۍ کوژده وشوه.

خو زما خور ویل چې هر وخت ژاړی هر وخت یې پلار ته ښیراوی کوی.

داسی شوی اوس هغه شازیه نه ده.

سم وچ لرګی تریې جوړ شوی .

دې خبرو زما څخه هم وچ لرګی جوړ کړو.

زه هم سم لېونی شوم.

د ژونده مې زهره تور شوو.

دا زمونږ دپلارانو پښتو وه چې زمونږ په منځ کې یې د بیلتون قانون جاری کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زموږ ژوند يې تبا او خراب کړو.

وخت تيريده دهغې د واده مراسم شروع شول.

نور دپلار د کور څخه بل کور ته تلله.

دهغې واده وو او زما دژوند د ارمانونو جنازی کيدی.

دا وخت هم تير شوو.

چې دهغې واده وو .

او ما سهار ژړل تر مابنامه پوری .

دا زموږ پښتو وه چې داسی حال شوو.

وخت تيريده دری يا څلور مياشتی وخت تير شوو .

خور مې زموږ کره راغلی وه.

زه يې نه پيژندم چې کوټی ته ورغللم .

نو خور مې مخ رانه پټ کړو زه حيران شوم.

نو مې غږ پری وکړو .

خوری څه کيسه ده ولی دی مخ پت کړو.

نو هغې مې غږ وپيژانده.

نو چيغه يې وکړه ورورکه دا په تا باندی څه شوی ها.

نو په ژړا شوه ما پکت دومره ورته وويل خوری دا ستا دخسر او زما دپلار دپښتو دلاسه داسی شوی يم.

نور مې هيڅ ونه ويل .

خور مې يوو خط راکړو ويل دا شازيې درته راليګلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه روان شوم بیرون ته له کوټی بهر شوم خور مې مور ته دهغې جنې کیسه شروع کړه .

ویل چې هغه هلک زیات ظلم ورباندی کوی.

نو زه لاړم ځان ته کوټی ته خط می وکتلو لیکلی وو.

اول سر کې مات زړونه رسم کړی وو.

بیا یی دا لیکلی وو.

که مورِ پښتانه نه وای

زه به اوس ستا وم

اخ پښتو

ډیر مې یادیګی ګرانه

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال پیژندنه

رفیع الله علي حیدر وردګ. چی عمر یی ۱۷ کاله د ګل ولي زوی د سیدآباد ولسوالی د ډنډوکی د کلي اسیدونکی چی اوس محال د کفتان تاج محمد خان په عالی لیسه کی د نهم ټولګي زده کوونکی دی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library